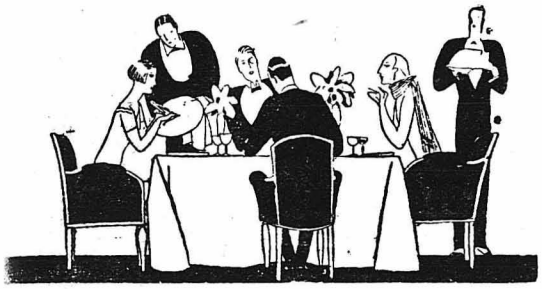

ΖΗΤΗΜΑ ΑΝΑΤΡΟΦΗΣ

ΤΑ ΣΚΥΛΛΙΑ ΤΟΥ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

Ὁ ἱστορικὸς βασιλεὺς τῆς Σπάρτης καὶ νομοθέτης Λυκοῦργος εἶχε κάποτε προμηθευθῆ δυὸ μικρὰ σκυλλάκια τῆς ἴδιας ράτσας, τὰ ὁποῖα διέταξε καὶ τὰ ἐγύμνασαν κατὰ διαφορετικὸ τρόπο. Τὸ ἕνα τὸ ἔμαθαν νὰ κυνηγᾶη καὶ τὸ ἄλλο νὰ κάνη διάφορα παιγνίδια. Ὅταν πειὰ τὰ σκυλλιὰ μεγάλωσαν, διέταξε κι' ἔγινε μιὰ μέρα συγκέντρωσις τῶν Σπαρτιατῶν σὲ μιὰ μεγάλη πλατεῖα, ὅπου ἀνέφερε καὶ τὰ δυό του νοήμονα τετράποδα. Ἐκεῖ πάνω σ' ἕνα τραπεζάκι ἔβαλε μερικὰ φαγητὰ μὲ προκλητικὴ ὀσμή, ταυτοχρόνως δὲ ἄνοιξε κι' ἕνα κλουβί, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ξεπετάχθηκε ἕνας λαγός... Καὶ τότε ὅλοι εἶδαν ὅτι τὸ μὲν σκυλλὶ ποὺ εἶχε συνειθίσει στὴν μαλθακότητα ἔπεσε μὲ τὰ μοῦτρα στὰ φαγητά, τὸ δὲ κυνηγετικὸ ρίχτηκε ξοπίσω στὸ λαγό. Συγχρόνως ὁ Λυκοῦργος γύρισε καὶ εἶπε στοὺς Σπαρτιάτας :

— Ἰδοὺ πόσο μεγάλο ρόλο παίζει ἡ ἀνατροφὴ στὸ ἄτομο. Καὶ τὰ δυὸ σκυλλιὰ αὐτὰ εἶνε τῆς ἴδιας ράτσας. Ἐν τούτοις ἀλλοιῶς ἀνεφάνηκε τὸ ἕνα κι' ἀλλοιῶς τὸ ἄλλο, σύμφωνα μὲ τὴν ἀνατροφὴ καὶ τὴν ἐκγύμναση ποὺ τοὺς εἶχα κάμει !..

ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ ΚΑΙ ΠΙΡΩΝ

Ὁ Βολταῖρος βρισκόταν κάποτε στὸ θεωρεῖο ἑνὸς θεάτρου μὲ συντροφιὰ ἀπὸ χαριτωμένες καὶ κομψὲς κυρίες.

Κατὰ τὴν διάρκεια ἑνὸς διαλείμματος, ὁ Βολταῖρος εἶδε τὸν ἀστυρικὸ ποιητὴ Πιρών, ὁ ὁποῖος καθόταν πολὺ στενόχωρα σὲ μιὰ θέση τῆς πλατείας. Θέλοντας δὲ νὰ τὸν πειράξη, τοῦ ἐφώναξε:

— Ἔ, Πιρών !...Πῶς τὰ περνᾶς ;...Κάθεσαι καλά ;...

Ὁ Πιρών δὲν ἀπάντησε τίποτε...

Ὕστερ' ἀπὸ λίγες μέρες ὅμως, οἱ δυὸ ποιηταὶ ἔτυχε νὰ ξαναπαντηθοῦν στὸ ἴδιο θέατρο· μὲ τὴν διαφορὰ ὅτι ὁ μὲν Βολταῖρος συνωθεῖτο στὴν πλατεῖα, ὁ δὲ Πιρὼν ἦταν ἀναβελέστατα ξαπλωμένος μέσα σ' ἕνα θεωρεῖο. Μόλις ὁ Πιρὼν ἀντίκρυσε τὸν Βολταῖρο, θυμήθηκε τὴν ἐρώτησι ποὺ τοῦ εἶχε κάμει πρὸ ἡμερῶν, κι' ἐσκέφθηκε ὅτι τώρα ἦταν ἡ κατάλληλη στιγμὴ νὰ τοῦ ἀπαντήση. Σηκώθηκε λοιπὸν ὄρθιος μὲς στὸ θεωρεῖο κι, καὶ τοῦ ἐφώναξε δυνατά :

— Θαυμάσια Βολταῖρε !...

τὰ κομμάτι ποὺ τὴν προηγουμένη μέρα εἶχαν συνθέσει.

Ἦταν τὸ κύκνειο ἆσμα τους αὐτό, ἓν' ἆσμα θεῖο, στὰ δάκρυα μουσκεμμένο, ποὺ ἔφτανε ὡς τὶς ἄρτασες κορφὲς τῆς μουσικῆς γιὰ νὰ χαθῆ στὸν οὐρανὸ καὶ στὸν ἀέρα. Ἦτανε κάτι ὁλόλαμπρο κι' ἀνήκουστο ὡς τότε. Δὲν ἤταν τραγοῦδι αὐτό. Ἦταν σὰν ἕνας χείμαρρος γεμᾶτος τρίλλιες, βροχὴ ποὺ κάθε στάλα της ἔχει ἄλλο χρῶμα, μουσικὸ πυροτέχνημα ἀπερίγραπτο. Μὰ ἡ μικρὴ κόκκινη βίλλα εἶχε ἁπλωθεῖ κ' εἶχε γίνει μεγάλη κ' εἶχε σκεπάσει πειὰ τὰ μάγουλά τους. Τὰ τρία ἀηδονάκια τὶς κυττοῦσαν καὶ τὶς ἀκούγανε γεμάτα ἀγωνία. Σάλευαν τὰ φτεράκια τους, πηγαίνανε κ' ἐρχόντουσαν καὶ δὲ μποροῦσαν νὰ σταθοῦνε σὲ μιὰ θέση.

Τέλος ἐκεῖνες φτάσανε στοῦ τραγουδιοῦ τὴν τελευταία φράση. Τότε ἡ φωνὴ τους πῆρε μιὰ ἀπόχρωση ἔτσι ἀλλόκοτη, ὅπου θὰ νόμιζε κανεὶς ὅτι δὲν ἦσαν ζωντανές, ὅτι δὲν ἦσαν ἄνθρωποι αὐτοὶ ποὺ τραγουδοῦσαν.

Καὶ τ' ἀηδονάκια πέταξαν ἀμέσως φοβισμένα.

Οἱ δυὸ ξαδέλφες εἴχανε πεθάνει μαζὶ μὲ τὸ τραγοῦδι καὶ οἱ ψυχές τους εἶχαν βγῆ στὴν τελευταία νότα.

Τὰ ἀηδονάκια πέταξαν κι' ἀνέβηκαν στὸν οὐρανὸ ψηλά. Πήγανε στὸν καλὸ θεὸ γιὰ νὰ τοῦ ποῦν αὐτὸ τὸ ἐξαίσιο τραγοῦδι κι' αὐτὸς μέσ' στὸ περβόλι του τὰ κράτησε γιὰ νὰ τοῦ λένε κάθε τόσο ὅσα τραγούδια ἤξεραν ἀπὸ τὶς δυὸ ξαδέλφες, ἀπ' τὴ Φλερέτα καὶ τὴν Ἰζαμπώ.

Καὶ ὁ καλὸς Θεὸς ἔκανε ἀργότερα μ' αὐτὰ τὰ τρία ἀηδόνια, τὶς θεῖες ψυχὲς τριῶν μεγάλων μουσικῶν : τοῦ Τσιμαρόζα καὶ τοῦ Παλεστρίνα καὶ τοῦ ἱππότου Γκλούκ.

Θεόφιλος Γκωτιὲ

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Τὸν ἐσκότωσε μ' ἕνα ... μπάτσο

Στὸ Στρατοδικεῖο τῆς Βιέννης ἐδικάσθη πρὸ ἡμερῶν ὁ Σίμονς Ντράγκερ, πρώην ἀξιωματικὸς τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, γιατὶ ἕνα βράδυ τοῦ περασμένου Νοεμβρίου, ἔχοντας προηγούμενα μὲ τὸν ἀνθυπίλαρχο Κάρολο Οὔγκερ, τὸν συνάντησε μέσα σ' ἕνα ντάνσιγκ κ' ὕστερα ἀπὸ σφοδρὰ λογομαχία τοῦ ἔδωσε ἕνα μπάτσο ἠχηρότατο, κατάμουτρα καὶ τὸν ἔρριξε κάτω νεκρό !

Κατόπιν αὐτοῦ ὁ Ντράγκερ συνελήφθη κ' ἐπροφυλακίσθη ἀπαγγελθείσης κατ' αὐτοῦ κατηγορίας ἐπὶ ἀνθρωποκτονίᾳ.

Λόγῳ τῆς κοινωνικῆς θέσεως τοῦ κατηγορουμένου οἱ ἐφημερίδες τῆς Βιέννης, ἔγραψαν τότε πολλὰ ἄρθρα καὶ ἐπετίθεντο δριμύτατα κατὰ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ποὺ ἐθεώρησε ἔνοχον φόνου τὸν Ντράγκερ, γιατὶ ἔδωσε ἕνα μπάτσο τοῦ ἀντιπάλου του. Ἡ ἀναχριτικὴ ἔρευνα ὅμως δὲν ἄργησε νὰ ἀνακαλύψη τὴν αἰτία ποὺ ἐπέφερε τὸν ἀκαριαῖο θάνατο τοῦ ἀτυχοῦς Οὔγκερ. Νὰ δὲ τὶ ἀπεκαλύφθη. Τὴν προηγούμενη μέρα τοῦ ἐπεισοδίου ὁ ἀνθυπίλαρχος Οὔγκερ, εἶχε πέσει ἀπὸ τ' ἄλογό του, καὶ εἶχε πάθει ἐγκεφαλικὴ διάσεση, λόγῳ τῆς ὁποίας ἔννοιωθε ζαλάδες καὶ ἀναγκάσθηκε νὰ παραμείνῃ κλινήρης. Τὸ βράδυ τοῦ φόνου νοιώθοντας τὸν ἑαυτό του καλύτερα πῆγε στὸ ντάνσιγκ ὅπου ἔφαγε τὸν θανατηφόρο μπάτσο, ὅστις, κατὰ τὴν διενεργηθεῖσαν νεκροψίαν, ἐπέσπευσε ἁπλῶς τὸ θάνατό του. Στὴν ἰατροδικαστικὴ αὐτὴ ἔκθεση βασίστηκαν καὶ οἱ δικασταὶ καὶ ἐκήρυξαν ἀθῶον τὸν Ντράγκερ τῆς κατηγορίας τοῦ φόνου, ἔνοχον ὅμως...αἰκιῶν καὶ τοῦ ἐπέβαλαν πρόστιμον 60 κορωνῶν !

***

Ὁ βασιλεὺς τοῦ μπιλλιάρδου

Ὁ Ἀμερικανοεβραῖος κ. Ναγκούντιας Χόλφστρυν ἀνεκηρύχθη τελευταίως βασιλεὺς τοῦ μπιλλιάρδου ! Κι' αὐτὸ γιατὶ σ' ἕνα μάτς ποὺ δόθηκε σὲ μιὰ Λέσχη τοῦ Σικάγου, ὁ Χόλφστρον ἔπαιξε συνεχῶς ἐπὶ 60 ὧρες, χωρὶς ν' ἀναπαυθῆ οὔτε στιγμή ! Συναγωνίσθηκε μὲ τέσσερες ἄλλους «ἄσσους» μπιλλιαρδιστῶν, τοὺς ὁποίους καὶ ἐνίκησε. Μέσα στὶς ἑξῆντα ὧρες ποὺ διήρκεσε τὸ μάτς αὐτὸ ὁ Χόλφστρον ἔκαμε 17,153 ἐπιτυχίες ἐναντι 15,222 ποὺ ἐσημείωσαν ὁλικῶς οἱ ἀνταγωνισταί του. Τὸ ἐκπληκτικώτερο δὲ ἀπ' ὅλα αὐτὰ εἶνε ὅτι, ὅταν οἱ δημοσιογράφοι τὸν ρώτησαν μετὰ τὸ πέρας τοῦ μάτς πῶς αἰσθανόταν τὸ κουράγιο του, ὁ Χόλφστρον ἀπάντησε μειδιῶντας :

— Ἕνα τσάϊ κομπλὲ μοῦ εἶνε ἀρκετὸ γιὰ νὰ ἐπαναλάβω τὸ παιγνίδι γι' ἄλλες ἑξῆντα ὧρες !...

***

Ἄγκυρες πρὸς πώλησιν

Στὸ Νέγιουπορτ—Νέϊ τῆς Ἀμερικῆς ἔχουν ἐκτεθεῖ γιὰ πούλημα, ὡς ἄχρηστο ὑλικό, ἀρκετὲς χιλιάδες ἀγκυρῶν, ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὰ ἀμερικανικὰ πολεμικὰ σκάφη. Ἡ ἄγκυρες αὐτὲς θὰ πωληθοῦν ὡς «παληοσιδερικά», γιατὶ δὲν μποροῦν νὰ χρησιμεύσουν οὔτε γιὰ τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, οὔτε καὶ νὰ τὶς ἀγοράσῃ ἄλλο Κράτος μπορεῖ, σύμφωνα μὲ τὴν Διεθνῆ Συνθήκη τοῦ Οὐάσιγκτων, περὶ ἐκποιήσεως εἰδῶν πολεμικοῦ ὑλικοῦ. Καθόλου ἀπίθανο ὅμως οἱ διάφοροι ἐπιχειρηματίαι ποὺ θὰ τὶς ἀγοράσουν νὰ τὶς χύσουν, νὰ τὶς ξαναφτιάσουν πάλιν «ἄγκυρες» καὶ νὰ τὶς...προμηθεύσουν στὰ πολεμικὰ σκάφη τῆς Ἀμερικῆς !

***

Ἡ ἰδιοτροπίες τῆς Μόδας

Ἐσυνηθίσαμε—εἶνε ἀλήθεια—νὰ μένουμε πάντοτε ἐκστατικοὶ πρὸ τῶν ἐκπλήξεων τῆς Μόδας. Κάθε μιὰ Μόδα ποὺ περνᾶ τὴ θεωροῦμε γελοία, ἔστω κι' ἂν ἐκείνη ποὺ τὴν ἀντικαθιστᾶ εἶνε πιὸ κωμική. Ἕνα παρόμοιο συνέβη στὴ Μαδρίτη. Μιὰ μεγάλη καλλιτέχνις γυναικείων πίλων ἐλανσάρισε κάτι ψάθινα καπέλλα «τελευταίας μόδας» ποὺ δὲν εἶνε παρὰ πιστὴ ἀντιγραφὴ τῶν καπέλλων τοῦ περασμένου αἰῶνος. Καπέλλα καμπριολέ, πλατύγυρα καὶ κατάφορτα ἀπὸ λουλούδια, ἀπαράλλαχτα μὲ... μπαξέδες !

Μόλις ἐλανσαρίσθη ἡ μόδα αὐτῶν τῶν καπέλλων μιὰ ἐφημερὶς τῆς Μαδρίτης ἔγραψε σχετικῶς : *«Πρέπει νὰ γελᾶη κανεὶς ὅταν ἀκούῃ νὰ γίνεται λόγος γιὰ τὴ Μόδα, γιατί ὁμοιάζει σὰν μιὰ τρόφιμη Φρενοκομείου ποὺ κάθε τόσο ξεπορτίζει μέσα ἀπ' αὐτὸ φορῶντας ὅ,τι βρεῖ μπροστά της. Μπορεῖ νὰ φορέσῃ ἕνα καπέλλο ποὺ φοροῦσε πέρισυ, μὰ δὲν εἶνε ἀπίθανο νὰ μᾶς παρουσιασθῆ καὶ μὲ τουαλέττα τοῦ 14ου αἰῶνος !...»*